

výčetem, co všechno to umí za surround a jeden z nich je „rozšířené režimy obklopujícího zvuku firmy Pioneer“.

His V dnešních lidovkách: „Lidi, kteří dělají s počítačema, často nosej kapuci, je to taková móda computer freaks (počítačových monster)“

baldachýn Včera v inspektoru Morseovi bylo hodně jemností, kromě „domova Lordů“ si překladatel(ka) taky myslela, že se jeden neoblíbený profesor jmenuje David Bloody Kerridge...

Case Na fantasyplanet.cz je geniální článek o motion capture pro Dvě Věže. Několik perliček:

„Bojovníci ve Dvou Věžích, stejně jako fotbalisté v Madden NFL, jsou pohybově zachyceni.“

„Deset herců, kteří byli vybráni aby měli jiný tvar těla a jiné pohyby než ve skutečnosti, předvedli každý asi 500 různých pohybů z celých 5 000.“

„Scottova motion capture zasedání vybavilo postavy menu s nabídkou pohybů, pak jim Massive umožnil vidět a reagovat jeden na druhého pomocí těchto pohybů. Možnosti a kombinace se zdály být nekonečné.“

„Ten was the setting over a pak se tam počítačem umístily digitálně navrstvené armády.“

Haga V seriálu „Parker lewis musí vyhrát“ napsali o někom v časopise 'Štastný voják' (že by Soldier of fortune ?) a pak tam nějaké paní v krámě připočítali k nákupu „taxu“.

minor Film 'Ponorka U571' – hlavní strojník je tam vydáván za „šéfa“ a věty typu, „Dostaň nás dolů, šéfe!“, nebo je tam pět set stop uvedených jako něco přes šedesát metrů. (pravda – něco přes to bude:-))

Dexx V U-571 se taky vydával rozkaz „Potopit!“ (místo „ponořit“), pro jistotu několikrát.

A taky tam byly nějaký „Jů bouty“. Netušil jsem, že Jů taky konstruoval ponorky. . . co dělal Hele?

Case Ha, právě tu slyším rekapitulaci předchozího dílu Walker, Texas Ranger a hrdinný Walker tady někoho instruuje, že má v le-tadle dát „kormidlo dopředu“ . . .

Vojtas Včera na TV Nova jsem nepochopil „přeložení“ názvu filmu: originální: The Peacekeeper

český název: Top Secret

Bože, kam ten svět speje?

Case Nedávno jsem viděl na tuším Discovery nějaký dokument o autech, o Corvettách Callaway, a jeden jejich model se jmenoval Supernatural (vyslovováno českým komentátorem jako „supernačural“, což bylo fakt super, to jo). Autor vysvětloval: „Ten název je odvozený od naprosto unikátního způsobu sání. Ukazoval jsem to kolegům a vysvětloval jim, že to není běžné sání a jeden z nich poznamenal, že to rozhodně není, že je přímo supernaturální. A tak jsme u toho zůstali.“

vyplavil Radim Kučera

PLAV!

PŘEKLADATELÉ LITERÁTI AUTOŘI VYKLADAČI

PÁTEK 6.12.2002

č. 4

Ted' zkuste Proč a Jak Interview

rozhovor s Hanou BigMother Kofránkovou

Plav! Vzpomeneš si ještě na Stréce? Když to ještě všechno vznikalo?

Hana Kofránková U strců to nevznikalo. U strců jsme se zkusili scházet a zjistili jsme, že se nikdo s nikým nedomluví, protože tam pořád zpívá Černohouz a je tam rámus. A U strců padla ta idea, že vydat knížku je těžké. To bylo tak na začátku devadesátých let a já jsem jednoho dne řekla: „Proč vlastně?“ Tak jsme byli takoví pohroužení a málo zodpovědní a já jsem říkala „No, to by chtělo hospodu, kde je jeviště a kde se čtou věci, které nemůžou z nějakého důvodu vyjít.“ Ale prameny jsou vlastně úplně jinde. Jsou dva: hospoda U hroznu, to bylo naproti Andělu, to pořádal náš kamarád nebožtík Chrobák, redaktor Odeonu, rusista. Tam se scházeli překladatelé. Byl tam stůl a jednou za týden, ve středu, se tam žvanilo o překládání a o práci. A potom byl ještě jeden pramen, a to je legrace. To byla stará Aurora, kterou vlastnilo SČSP v dobách, kdy bylo zle. Tam jsem začala dělat večery z překladů; třeba když měl Nohavica zákaz, tak jsme ho pouštěli, nebo když nesměl Dědeček, pozvali jsme si Dědečka. Ona to šefovala manželka Michala Prokopa. Tak jsme měli úkrytiště a tam se dělalo něco, co se Bubeníkům trošku podobalo. Proti Bubeníkům to bylo strašně kožené, ale mělo to jednu výhodu. Dohlídal na to jistý Kamil Mařík. Pracovník ministerstva tuším, fízl si myslím a překladatel z bulharštiny – nebo z čeho. A ten nám vždycky říkal: „Cože? Kořán? Vy chcete pozvat Kořána a Pellara? No to bysme si teda nadělali do bot!“ Tak jsme je pozvali a vždycky když zareagoval takhle prudce, tak jsme věděli, že jsme dobře. . . Ale jinak to vůbec nemělo srovnání.

Plav! A původní záměr bylo dělat jenom večery z překladů, které ještě nemají nakladatele.

Hana Kofránková Z těch, které se zrovna dělaly, nebo které ležely v Odeonu jak chciplá myš, se kterými už nikdo nic nedělal – to už byl Odeon v háji. Já říkala: „Hele, vy jste všichni hrozně chytrý a umíte ty jazyky, já neumím nic, ale znám herce, tak pojďme to dát dohromady, třeba z toho něco vznikne.“ A vzniklo to hned.

Plav! Vznikl z toho oblíbený Kofránkovský patvar: něco mezi seminářem a kabaretem.

Hana Kofránková Tak! Někteří, jako třeba Veronika, říkají, že je to víc kabaret než seminář, a že je potřeba se k věcem stavět vážně. . .

Plav! Kolik času vlastně strávíš přípravou Bubeníčků?

Hana Kofránková To se nedá moc říct, protože v zásadě v úmyslu je to pořád, to nepřestává, on večer skončí a my třeba víme, co jsme zvorali, co jsme měli udělat jinak nebo co nám spadlo pod stůl, co se nevešlo (těch textů je strašná spousta), takže na to myslíme vlastně průběžně. Ale dělá se to bohužel dost rychle – a to je taky

tím, že Libor, který to se mnou provozuje, to je člověk rychlé práce z popisu povahy i zaměstnání. Já bych byla důkladnější, ale stejně na to nemám čas, takže to vzniká vždycky ve zvláštním trysku; já asi tak týden před tím tuším, kteří herci a jaké texty. Ale přestože jsem si dala takovou podmínku, že herci, kteří to dělají zadarmo, ty texty dostanou alespoň týden před tím, dostávají to v úterý . . . a v pátek to je. Hrůza. To už je opravdu v Jeho rukou.

Plav! Co tě vlastně motivuje ještě potěch pěti letech to dělat dál, a co motivuje ty lidi kolem, ty herce? Hrají zadarmo a vracení se. . .

Hana Kofránková Ty herce to děsně baví. Pravda je, že ten prostor v Balbínce otrávil třeba Ilju Racka do té míry, že mi řekl, že dobře, ale až to bude v jiném prostoru, což tedy doufám, že tady to půjde. Mě to taky občas docela nebaví. Jsem v roli toho, co hledá dalšího převozníka, kterému strčí to veslo a uplave, protože ono to je opravdu. . . Jenže! Co motivuje? Ta představa, že by to nebylo, je po těch pěti letech tak divná, že s tím nejde přestat.

Plav! Je to životní job?

Hana Kofránková No to bych nerada. Já bych se tam chodila ráda někdy jenom bavit. Ale oni všichni říkají, že bych to stejně nevydržela, že bych všem do toho žvanila.

Plav! Jak ty to vlastně máš s obcí překladatelů, Markétko?

Hana Kofránková Já jsem původně myslela, že to ta Obec překladatelů vezme, že dostala dárek a že prostě do toho půjde, že mi nějak pomůže s organizací a tak, jenomže. . . to je složité. Tím, že to děláme takhle na koleně a na poslední chvíli, vlastně těžko do toho tahat další lidi. Já zase nechci být nespravedlivá. Zajímavě se proměnilo publikum. Původně tam chodili vlastně spíš starší lidi, pak se tam nahrnula mládež a díky změně toho prostoru to vlastně sedí víc těm mladým, a mě to mrzí. Já bych tam raději viděla střední generaci. Dominika, Joska, aby je to bralo, aby chodili pravidelně. Vždyť je to hrozná profese. Pořád jsou sami někde zavření. Takhle můžou vyjít mezi lidi a něco se dovědí. A navíc slyší svoje věci říkané nahlas, což je pro většinu z nich docela zážitek, jak jsem pochopila.

Plav! Dobře. Všechno je to samá radost a řehole. Co nějaká zášť v souvislosti s tímhle pořadem v době kdy se skuhrá, že na nic není a nic se nedaří?

Hana Kofránková No vždyť ono to taky nic nestojí. Respektive třeba na Americkém večeru – tam jsme si vymysleli tu hovadinu

se oběsí, zažije v okamžiku škrcení náhlou a nádherně mohutnou erekci následovanou úžasnou ejakulací, doprovázenou pocitem slasti nesrovnatelně intenzivnější než jakýmkoliv jiným způsobem. Z těchto poznatků vyplývá, že nejpříjemnější způsob sebevraždy spočívá v tom, že se člověk vrhne z Eiffelovy věže, poté co si byl vstrčil hlavu do smyčky uvázané na konci provazu, jehož délka nesmí přesáhnout 298 metrů.

Náraz

Necháme-li padnout volným pádem zralý camembert z výšky pěti tisíc metrů, dopadne na zem takovou rychlostí, že náraz je tak prudký, jako by šlo o kus železa. Camembertu by tedy bylo možno velmi dobře používat jako kovadliny, bohužel však není trvanlivý.

Pavlov

Slavný Pavlovův pokus, spočívající v tom, že se dá kryse za úkol, aby našla cestu komplikovaným labyrintem a pokaždé, když se splete, usekne se jí nožička, může být dokonale proveden se stejným zdarem, pokud se spokojíme tím, že inteligentnímu zvířátku ušetříme drobnou řafku, jenže je to mnohem menší přča.

Homosexuálové

Běžně se říká, že homosexuálové jsou inteligentnější, citlivější, nebo že mají větší umělecké nadání, než ostatní lidé. Také se to říká o židech. Jenže to všechno je jenom rasismus.

Kořata

Když se kořata včas nevykastrují, stanou se z nich tygři.

Pozůstatek

Podle posledních prací profesora Lakerra-Grossmalhera z university Stickmirein má být pštros obecný jediným pozůstatkem, dokazujícím, že kdysi existovalo na Zemi pokolení obrů, které mělo pštrosy jako slepice.

Krysa

V roce 1943 profesor Gottmituns z SS-University Buchenwald demonstroval, že když umístíme kus sýra mezi zuby neárijského jedince a jestliže potom navedeme krysu k řitnímu otvoru zmíněného jedince, potřebuje inteligentní zvíře průměrně tři pokusy na to, aby se zorientovalo v labyrintu střev a dospělo ke kusu sýra.

Býk

Od La Fontaina víme, že když pomocí brčka foukáme žábě do zadku, můžeme ji snadno nafouknout tak, že bude veliká jako býk. Nedávné pokusy prokázaly, že naopak je možno nasávat brčkem zastrčeným do zadku býka a zmenšit ho tak do velikosti žáby.

Přeložil Tomáš Kybal

Pranýř překladů

Jako v každém čísle Plav!u tak i dnes vás čeká dávka „překladatelského humoru“, složená z postřehů uživatelů internetového serveru okoun.cz. Dnes se jedná o přehmaty zejména filmové a televizí.

Case Teď mi kamarád poslal specifikace nějakého AV receiveru, co si koupil, a je tam v nich oddíl „Obklopující zvuk“, následovaný

Lebka

Vnitřek lidské lebky je zcela vyplněn kompaktní masou bělavé hmoty, dosti měkké, na jejímž povrchu se objevují četné závitky, a jejíž jediný užitek je zřejmě v udržování rozteče mezi ušima.

Syfilis

Nedávno bylo objeveno, že syfilis není, jak se dlouho věřilo, nemocí způsobenou člověku mikrobem, nýbrž nemocí způsobenou člověkem mikrobem. Je-li ubohý drobnoučký živočich náhle uvězněn uvnitř obrovského patogenního organismu, který ho svírá a dusí, umírá za strašlivého utrpení, a útěchou mu není ani to, že jeho zahubitel umírá také, neboť o tom neví.

Krasy

Vždycky se říká, že když se nějaká loď potápí na širém moři, cítí krasy nebezpečí dlouho před lidmi a všechny společně opustí loď. Otázka: kam tak mohou jít?

Houby

Muchomůrka laškovná, jinak smrtelně jedovatá houba, má natolik lahodnou chuť, že každý labužník hodný toho jména s radostí souhlasí, že skoná ve strašlivých mukách, jen aby si ji mohl dát.

Myš

Myš dělostřelecká si obvykle staví hnízda v hlavních kanónech a věří podle staré tradice, jež mizí v temnotách času, že jednoho dne nastane veliké světlo a veliký hluk a že celá rodina vyrazí na krásnou cestu. Její naděje jsou zřídkakdy zklamány.

Maz (ušní)

Absurdní a traumatizující legenda, podle níž mladiství ohluchnou díky masturbaci, kterémuž populárnímu sportu se oddávají s mladistvým nadšením, tato traumatizující legenda byla moderní vědou zbořena. Z pozorné prohlídky několika tisíc mladistvých hluchých totiž vyplynulo, bez nejmenšího stínu pochybnosti, že to, co jsme až doposud měli za ucpávky, vytvořené ušním mazem, nahromaděným uvnitř ucha, je ve skutečnosti žluklé a zatuhlé sperma, jež nemohlo obvyklou cestou radostně vytrysknout do volného prostoru, a tak si obtížně prorazilo cestu až do těchto vzdálených otvorů, do jejichž záhybů se v důsledku nedostatečné kinetické energie zhroutilo, aby zde pak postupně nahromaděné ve vrstvách vytvořilo velmi tvrdý a zvukotěsný tmel. Hluchotu tedy vůbec nezpůsobuje nadměrná masturbace, nýbrž naopak nedostatek masturbace. Naši mladí čtenáři si z toho vyvodí důsledky, jež se samy nabízejí.

Mor

Vzdor tomu, co bychom se mohli domnívat, není mor naším nepřítelem. Tento mikrob, spíše domácí mravů, přešel z krasy na člověka jen omylem, způsobeným jeho krátkozrakostí, které ostatně brzy litoval, neboť z lidského těla dostává kopřivku.

Díra

Ať je díra jakkoliv veliká, vždycky je něco kolem ní.

Ořechy

Masařky si myslí, že lidé jsou velikánské ořechy, jejichž skořápkou je rakev.

závislý a pak se vezmou, ale John vyjde ze dveří a málem jí ani nepopřeje dobrou noc a za tři dny se v šest večer zase objeví a všechno může začít znovu.

Mary to čím dál víc ubíjí. Pláč ničí tvář, to ví každý a Mary taky, ale nedokáže přestat. Lidi v práci si toho všimnou. Přátelé jí říkají, že John je krysa, svině, bazilišek, že pro ni není dost dobrý, ale ona tomu nedokáže uvěřit. Myslí si, že uvnitř Johna je jiný John, mnohem hodnější. Tenhle druhý John se vylihne jako motýl z kukly, vyskočí jako čertík ze škatulky, vynoří se jako pecka ze sušené švestky, jen když toho prvního Johna dost zmáčkne.

Jednoho večera si John začne stěžovat na jídlo. Na jídlo si předtím v životě nestěžoval. Mary to zraní.

Přátelé jí říkají, že ho viděli v restauraci s jinou ženou jménem Madge. Mary nerozhází ani tak Madge jako ta restaurace. John Mary do restaurace nikdy nevezl. Mary sebere všechny prášky na spaní a aspiriny, které má po ruce, a zapije je polovinou lahve sherry. Její charakter prozrazuje už jen to, že to není ani whisky. Nechá Johnovi dopis. Doufá, že ji objeví, včas zaveze do nemocnice, učiní pokání a pak se budou moci vzít, jenže k tomu nedojde a ona umře.

John se ožení s Madge a dál už všechno pokračuje jako v A.

C. Postarší John se zamiluje do mladádky dvaadvacetileté Mary, která ho tak trochu lituje, protože ho trápí vypadávání vlasů. Spí s ním, ačkoli ho nemiluje. Poznala ho v práci. Sama je zamilovaná do nějakého Jamese, kterému je taky dvaadvacet a ještě se nechce usadit.

John se naopak usadil už před léty: to ho taky žere. John má stále vážené zaměstnání a ve svém oboru je považován za špičku, jenže to Mary neimponuje, je celá pryč do Jamese, který má motorku a skvělou sbírku desek. Ale James si často užívá svobody na motorce. O svobodu dívkám až tak nejde, a tak Mary prozatím tráví čtvrtky s Johnem. John se může utrhnout jenom ve čtvrtce.

John je ženatý s Madge a mají spolu dvě děti, rozkošný domek zakoupený ještě předtím, než ceny nemovitostí vzrostly, a věnují se podnikání, náročným a zároveň uspokojujícím koníčkům, tedy když mají čas. John Madge pořád opakuje, jak je pro něj důležitá, ale on přirozeně svou ženu opustit nemůže, protože závazek je závazek. Rozpítává to daleko déle, než je nutné, a Mary to nudí, ale na druhou stranu se starší muži neudělají hned, takže si vzato kolem a kolem zase nemůže moc stěžovat.

Jednoho krásného dne se James přičítá na motorce s prvotřídní kalifornskou marjánkou, dostanou se spolu s Mary do fantastického rauše a vlezou si do postele. Připadají si jako pod vodou, jenže v tom tam přijde John, který má klíč od Mariina bytu. Najde je zkouřené a v objetí. Vzhledem k Madge nemá prakticky nárok žárlit, ale přesto se ho zmocní zoufalství. Střední věk mu už dávno zaklepal na dveře, do dvou let bude mít hlavu hladkou jako vajíčko a on toho má plné zuby. Pod záminkou, že bude chodit střílet na střelnici, si koupí pistoli – tady je zápletko trochu chatrná, ale to se může ošetřit později –, nejdřív zastřelí je a pak i sebe.

Madge přiměřeně dlouho nosí smutek a pak se vdá za chápavého muže jménem Fred a všechno pokračuje jako v A, jenže pod jinými jmény.

D. Fred s Madge žijí bezproblémovým životem. Vycházejí spolu výjimečně dobře a dokážou si velmi dobře poradit i s drobnými nedorozuměními, pokud nějaká vůbec nastanou. Jenže jejich rozkošný domek stojí u pobřeží a jednoho dne udeří přílivová vlna. Hodnota nemovitostí poklesne. Zbytek příběhu je o tom, co tu vlnu vyvolalo a jak tomu uniknou. Skutečně se jim to podaří, ačkoli tisíce jiných

se utopí. Část vyprávění je věnována tomu, jak se ty tisíce utopí, ale Fred s Madge jsou ctnostní a mají štěstí. Nakonec se dostanou na suchou zem, z promočených šatů jim kape voda, ale oni jsou vděční svému osudu a pokračují jako v A.

E. Ano, ale Fred má slabé srdíčko. Zbytek příběhu je o tom, jak jsou k sobě laskaví a chápaví, dokud Fred nezemře. Pak se Madge zcela oddá charitativní činnosti, až to skončí jako v A. Jestli je vám líbno, může to být „Madge“, „rakovina“, „zahanbená a provinilá“ a „ornitologie“.

F. Jestli vám připadá, že tohle všechno je trošku moc šosácké, udělejte z Johna revolucionáře a z Mary agentku kontrarozvědky a uvídněte, jaké štěstí s tím uděláte. Nezapomínejte, že jste v Kanadě. Nakonec skončíte u A, ačkoliv ze zbytku může být bouřlivá saga o vášnivě lásce, kronika naší doby, nebo tak nějak.

Podívejte se pravdě do očí, konce jsou pořád stejné, ať už to napálíte jak chcete. Nenechte se oklamat ostatními konci, všechny jsou falešné, buďto záměrně falešné, kdy vás autor chce záludně podvést, anebo jsou motivované přílišným optimismem, ne-li vylouženou sentimentalitou.

Jediný skutečný konec je tento:

John a Mary umřou. John a Mary umřou. John a Mary umřou.

* * *

Tolik ke koncům. Začátky jsou vždycky mnohem zábavnější. Skuteční znalci si ovšem nejvíc vychutnávají stránky mezi nimi, protože ty se píšou nejhůř.

To je asi tak všechno k zápletkám, které beztak nejsou ničím jiným než zřetěžením mnoha věcí po sobě a samé co a co a co a co.

Teď zkuste Proč a Jak.

přeložil Viktor Janiš

A. P. Čechov Rozmluva člověka se psem

Byla měsíčná mrazivá noc. Alexej Ivanyč Romansov setřepal z rukávu zeleného čertíka, opatrně otevřel branku a vstoupil do dvora.

„Člověk,“ filosofoval, balancuje kolem hromady odpadků, „je jen prach, prelud a popel. Pavel Nikolajič je gubernátor, ale i on je popel. A jeho zdánlivá velikost – to je jen sen a dým. . . Stačí fouknout, a všechno je pryč!“

Vrrr. . . , dolehlo k uším filosofovým.

Romansov pohlédl stranou a sotva dva kroky do sebe spatřil obrovského černého hafana z rodu stepních ovčáků, velkého jako urostlý vlk. Seděl u kůlny a rachotil řetězem. Romansov na něj pohlédl, zamyslel se a ve tváři se mu zrodil údiv. Pak pokrčil rameny, pokýval hlavou a smutně se usmál.

„Vrrr. . . ,“ opakoval pes.

„Nnerrozumím!“ rozhodil rukama Romansov. „Copak ty. . . copak ty můžeš jen tak vrčet na člověka? Co?! No to slyším prvně v životě. Kdyby mě pánbu na místě zabil. . . Ty nevíš, že člověk je pán tvorstva? Tak se podívej. . . Hned jsem u tebe. . . Dívej se. . . No tak – jsem člověk, nebo ne? Co ty na to? Jsem člověk nebo ne? Mluv!“

„Vrrr. . . Haf!“

Krokodýl

Jediný tvor, jenž může žít ve shodě s krokodýlem, je drobný ptáček, Amicus crocodilii. Ten se beze strachu prochází v zející tlamě netvora a pomocí svého špičatého zobáčku mu čistí zuby. Krokodýl, obvykle tak hltavý, ho trpělivě nechá dokončit svou práci, než ho sní.

Velbloud

Dlouho se věřilo, že velbloudí hrb obsahuje zásobu vody. To je omyl. Velbloudí hrb obsahuje zásobu potravy. Když ho opatrně otevřeme, nalezneme zde plechovky se senem a balíčky cukru.

Utopenci

Uprostřed Sahary jsou často nalezeny mrtvoly průzkumníků, jevící symptomy smrti utopením. Tento matoucí fenomén byl teprve nedávno vysvětlen: nešťastní cestovatelé se utopili ve fatě morganeň.

Myšlenka (tvůrčí)

Jestliže zavřeme oči a usilovně myslíme na to, že je tma, je to přesně jako by byla tma.

Sféry (hemi-)

Když se nad tím na chvíli pořádně zamyslíme, máme úžasné štěstí, že se severní i jižní hemisféra Země otáčí *přesně stejným směrem*. Jinak by se rozšroubovaly.

Netopýr

Vzdor tomu, jak vypadá, netopýr není ryba.

Zeměpis

Evropa se přibližuje Americe o jeden centimetr za století. A přitom cena jízdného *zůstává stejná*.

Raci

V okamžiku, kdy jsou raci ponořeni do vařící vody, vyrazí radostné výkřiky; ty ale není slyšet, neboť to jsou nadzvukové výkřiky, které lidské ucho není schopno zachytit. Z toho bylo mylně vyvozováno, že rak je nerudný tvor se špatným charakterem. Jsme šťastni, že můžeme tuto urážlivou legendu uvést na správnou míru.

Plech

Plech je malé zvířátko, které spí jako kráva.

Ředkvička

Červené ředkvičky nejsou rasistické, ale když řekne bratr červené ředkvičky své sestře, že si chce vzít černou ředkvičku, je z toho po záhonech poprask.

Kukačka (samice)

Samice kukačky na jaře letí snášet vejce do hnízda ptakopyska, a tak má ptakopysk pověst jediného savce, který snáší vejce.

Bobří

Přehrada v Génissiatu byla postavena bobry.

Hovno (mouchy na)

Kdyby nebyly zkrášleny hustou pokrývkou hovnožerných much nádherných zlatohnědých barev, byl by na lidské výkaly dost deprimující pohled.

Zdání (klamné)

V rozporu se zdáním, které by mohla vzbuzovat, kovadlina obecná není ryba, nýbrž savec, dokonale adaptovaný na život ve vodě.

Po základní škole nalezne své první zaměstnání jako třídič dopisů na poště. Za války je prodávacem zeleniny nebo ryb na tržištích a zednickým učněm. O svém tehdejší životě vypráví v knize *Rusáci (Les russkofs)*. Po návratu do Paříže v roce 1945 je znovu dělníkem, ožení se s Liliane, jež byla za války deportována, a jež umírá v roce 1949. To jsou počátky jeho novinářské kariéry. Jako kreslíř – humorista v časopise *Bête et méchant (Blbý a zlý)* se stává v roce 1954 šéfredaktorem časopisu *Zéro (Nula)*, který se prodával na ulici. Setkává se s Choronom, s nímž zakládá *Hara-Kiri*, v roce 1960 měsíčník a v roce 1969 týdeník, o rok později přejmenovaný na *Charlie-Hebdo*, a zaniklý v lednu 1982.

Od roku 1985, kdy publikoval román *Maria*, se Cavanna téměř úplně vzdal novinářství a věnuje se spisovatelství.

Další informace naleznete na stránkách www.livres.cz.

Tomáš Kybal

Slavík

Slavík sní denně množství hmyzu, jehož váha se rovná jeho vlastní váze. Během téže doby vyloučí exkrementy, jejichž množství se rovná dvojnásobku jeho váhy. *Odkud bere ten rozdíl?*

Vietnamci

Severovietnamci jsou tak podobní jihovietnamcům, že je Američané museli rozřadit podle busoly, než je střídali.

Basset

Basset je nejlepším přítelem dlaždice.

Mušle

Když si přiložíte těsně k uchu otvor mušle a pozorně se zaposloucháte, je slyšet s ohromující jasností šumění vln oceánu, ale není slyšet raka poustevníčka, schovaného vzadu v mušli, a ten vám vrazí jedno ze svých hnusných klepet plných chlupů do ucha a vyžírá vám mozek. Proto jsou lidé, kteří se vrátili z dovolené u moře, ještě blbější než dřív.

Králík

Když se králík domácí ocitne v situaci, že je rdoušen rukou, která ho živila, *nevěří svým očím*.

Čáp

Čáp může přeletět šest tisíc kilometrů bez mezipřistání. Uřízneme-li mu jedno křídlo, může ještě uletět vzdálenost tři tisíce kilometrů, ale dokola. Uřízneme-li mu obě křídla, může ještě uletět jeden kilometr, *ale seshora dolů*.

Mrtvé moře

Voda v Mrtvém moři je tak tvrdá, že když do něj hodíte žehličku, *odrazí se vám rovnou do držky*.

Malomocný

Pokožka malomocných voní po čokoládové šlehačce.

Kůň

Potkáte-li koně, který má kalhoty, jež jsou mu malé, je zde velká pravděpodobnost, že je ukradl.

Utopení

Člověk, který zemře na utopení, přehlédne v jednom okamžiku celý svůj minulý život, a přitom by udělal líp, kdyby plaval.

Světluška

Z poznatku, že samečkové světlušek vydávají světlo vlivem neukojeného sexuálního vzrušení, dostal veliký vědec a umělec, i když

Ital, Leonardo da Vinci, nápad, že zavře dvě stě těchto užitečných broučků do skleněné baňky, před níž nechal zavěsit na niti samičku, čímž vytvořil účinnou, úspornou a originální lampu. Když bylo třeba zhasnout, stačilo zatáhnout za nit, čímž se vzdálila samička. Bohužel měl tento skvělý objev pouze prchavé trvání, neboť ze všech světlušek zavřených v baňce se rychle stali homosexuálové. Neřest je nepřítelem vědy.

Neviditelnost

Profesoři z útvaru fyziky pevných látek University v Cambridge vyvinuli látku, jež totálně zneviditelní toho, kdo jí použije. Tato látka je v podobě hutných tablet, získávaných ze stromů. Stačí jedna tableta. Každý, kdo ji drží před sebou, je pro pozorovatele, a to i velmi pozorného, který stojí před ním, totálně neviditelný. Vláda Jeho Veličenstva okamžitě prohlásila tento zázračný objev za vojenské tajemství. Má jedinou nevýhodu: své rozměry, neboť každá tableta zaujímá plochu přibližně dvou metrů čtverečných. Vědci neztrácejí naději, že dospějí k praktičtějšímu formátu.

Zvukomalba (onomatopoe)

Z přesných a důkladných experimentů, prováděných po osm po sobě jdoucích let v laboratoři fyziky plynů v Lons-le-Saulnier (sekce akustiky relativně pružných trub), vyplývá, že onomatopoe „Proute!“ kterou francouzština vydává za zvuk, vytvořený prudkým vypuštěním střevního plynu, opisuje skutečnost pouze velmi nedokonale. Profesor Louis Leprince-Ringuet na základě těchto výsledků oznámil, že hodlá vyzvat Francouzskou Akademii, aby provedla úpravu ve smyslu většího respektování vědecké skutečnosti.

Fantómové bolesti (neskutečný úd)

Je známo, že dlouho poté, co byla provedena chirurgická amputace nějakého údu, pacient nadále vnímá přítomnost toho údu, jako by tam pořád byl, a například cítí svědění na prstech u nohou, i když už nemá nohu. Zcela nedávno se analogickým postupem podařilo prokázat, že marxista se dál ukájí dlouho poté, co mu utrhl varlata. (Z prací pr. Pinocheta.)

Blechy

Blechy mají velmi hravou náturu. Při požárech milují skákání z okna do natažené plachty, kterou používají hasiči k zachytávání lidí, a dlouho na ní pěrují a smějí se přitom jak blázni. Proto lze mnoho požárů přičítat blechám.

Negři

Negři mají velmi křehký hrtan. Proto zemřou, když je pověsíme.

Slepý

Když ucítí vůni polévky, běží slepý stejně rychle, jako hluchý.

Zvrhlí (otcové)

Zvrhlí otcové žijí průměrně o deset let déle, než ostatní muži.

Slon

Když slon cítí, že se blíží smrt, trmácí se dlouhou a namáhavou cestou až na tajný sloní hřbitov. Tam uchopí do chobotu veliký kámen a buší se jím do hlavy tak dlouho, až se celý zaboří do země. A to všechno, aby lidé nezískali jeho slonovinu, zvíře jedno!

Tučňák

Tučňák obecný hraje kulečník jen při velmi výjimečných příležitostech.

Utopenec

Člověk, který se utopil, protože se šel koupat dřív, než ukončil trávení, přehledně v jednom okamžiku všechno jídlo, které snědl.

Juliana

Za velkých veder holandská královna Juliana nenosí pod sukni žádné spodní prádlo.

Kolena

Když vstojíte a s rozpaženýma rukama zdvihnete vaše pravé koleno do výše brady, a když v této pozici potom zdvihnete i levé koleno, *rozbijete si hubu*.

Blecha

Blecha utáhne *dvatisícekrát* vlastní váhu, za podmínky, že je předeem vykastrována.

Sup

Chudí Indové, kteří nemají na kartáček na zuby, nosí neustále na rameni supa. Když Ind dojí, očistí mu inteligentní zvíře přesnými a účelnými údery zobáku zuby.

Skála

Slavná skála „indián kouřící dýmku“ v horách alleghanys (USA), viděná pod určitým úhlem při západu slunce připomíná neuvěřitelným způsobem profil *obrovského šutru*.

Netopýr

Netopýr není pták, ale on to neví, a tak dál létá a snáší vejce.

Kornouty

Když vnější teplota poklesne pod nulu, můžeme pozorovat, že kornouty s vanilkovou zmrzlinou se spontánně změny na kornouty s pečenými kaštany.

Pes

Pes vášnivě miluje smrdutý zápach. Pes je tak věrný člověku proto, že člověk páchne.

Japonci

Japonci mají jen jedno varle. Dá se to snadno ověřit: stačí zajít na japonské velvyslanectví a požádat velvyslance, aby vám to ukázal.

Rak

Když vaříme raka, změny barvu, abychom si mysleli, že je to chameleon, protože ví, že chameleon není k jídlu. *Ale nefunguje TO*.

Slepci

Slepci od narození dokonale poznají po hmatu, jestli je pes černý nebo jestli kouse.

Chameleon

Chameleon, když leží na druhém chameleonovi, nemá barvu chameleona.

Japonci

Japonci měli šikmé oči *předtím*, než tam spadla atomová bomba.

Dítě

Když požádáme dítě, aby přiložilo ucho k velké mušli a aby pozorně poslouchalo, a když vám dítě řekne, že slyší výprask, můžeme se vsadit, že jde o týrané dítě.

„Dej mi pac,“ podal Romansov psovi ruku. „Tlapu! Ach tak! Takže vy neračte! . . . No prosím. Hned si to poznamenáme. A zatím vám dáme jednu přes hubu. . . Láskyplně. . .“

„Haf! Haf! Vrrr. . . haf! Hafhaf!“

„Jo tak ty budeš kousat! To je mi pěkné, věru moc pěkné! To si budu pamatovat. Takže ty zkrátka na to, že člověk je vrchol dokonalosti a pán tvorstva, jednoduše kašleš! Z čehož plyne, že bys mohl kousnout i Pavla Nikolajiče! Je to tak? Před Pavlem Nikolajičem všichni padají na kolena, kdežto pro tebe je totéž, co jakýkoli jiný krám, ano? Rozumím ti dobře? Aááá. . . Takže pán je nakonec socialista! A teď mi koukej odpovědět: Jsi socialista?!“

„Vrrr. . . haf! Haf!“

„Hele, nekousej. . . Počkat, co já jen to chtěl?. . . Ach ano, to s tím popelem. Člověk foukne – a je to pryč! Fúúú! Tak proč tu ale jsme, to bych rád věděl! Rodíme se v mateřských bolestech, jíme, pijeme, studujeme vědy, umíráme. . . ale k čemu to všechno? Jsme popel! Člověk. . . nemá cenu! Třeba ty jsi pes a ničemu nerozumíš, ale kdybys to uměl. . . a porozuměl mi! Kdybys byl schopen pochopit lidskou psychologii!“

Romansov zakroutil hlavou a odplivl si.

„Jsem špína. . . Ty si myslíš, že já, kolegiátní tajemník Romansov. . . jsem pán tvorstva! Mýlíš se! Jsem příživa, úplatkář a lico-měrník. . . Já jsem ničema!“

Alexej Ivanyč se udeřil pěstí do prsou a rozplakal se.

„Zlolačník a našeptavač. . . Ty si myslíš, že Jegorku Korňuškovu nepropustili kvůli mně? Co? Tak si dovolím otázat se vás, kdo podle vás zašantročil těch dvě stě rublů pro výbor a pak to všechno hodil na Surgučova? Že by někdo jiný, než já? Já – ten mizera a farizej. . . Ten jidáš! Podvodník, lichvář. . . a lump!“

Romansov si oťel slzy rukávem a rozvzlykal se:

„Jen mě kousni! Žer! Mně jaktěživ nikdo neřekl vlídného slova. . . Všichni mě v duchu považují za padoucha, ale do očí jen samé lichotky a chvála – jinak nic! Aspoň jednou kdyby mi někdo tu hubu řádně zmlátil a vyčinił mi! Jen žer, pse! Kousej! Trrrrhej toho anti-krriřta! Pochutnej si na prrorradníkovi!“

Romansov se zapotácel a upadl na psa.

„Tak, přesně takhle! Roztrhej tu hnusnou tlamiznu! Jen mě nelituj. Sice to bolí, ale nešetři mě. A do ruky mě taky hryzni! Aha, už teče krev! Takhles to chtěl, co? No ano! Mersí, Bobíku. . . nebo jak se to jmenuješ! Mersí. . . A taky kořich mi roztrhej. . . Bližního jsem zaprodal a za stržené peníze si koupil kořich. . . A brigadýrku s kokardou taky. . . Ačkoli, co jsem to vlastně chtěl?. . . Ach ano, je čas jít. . . Sbohem, pejsku. . . ty muj hafánku jeden. . .“

„Vrrr. . .“

Romansov psa pohladil, nechal se ještě jednou kousnout do zadnice, zahlíł se do kořichu a vrávoravě se vydal ke svým dveřím.

Když se druhý den v poledne probudil, uviděl Romansov cosi neobvyklého. Hlavu, ruce i nohy měl celé převázané. U postele stála uplakaná žena a ustaraný doktor.

přeložil Libor Dvořák

François Cavanna: A to jste slyšeli?

Cavanna se narodil v Nogent-sur-Marne italskému otci a matce z kraje Nivernais. V memoárové knize *Taliáni (Les Ritals)* Cavanna vzpomíná na své dětství, strávené v italské komunitě.

Plav! Kde člověk najde Vikadlo?

Hana Kofránková No tak to je jednoduché, protože . . . Číslovka 69 je zapamatovatelná a Vinohradská taky. Je to kousek za tou krásnou tržnicí, co je z ní teď obchodák. Jede se tam jedenáctkou nebo metrem na Jiřák.

Plav! Půlstoletí - padesátí Bubeničci. Co bys sobě a Bubeníčkům přála k narozeninám? Neříkej, že pro sebe by sis přála, aby to dělal někdo jiný a pro Bubeničky totéž.

Hana Kofránková No. . . ale to není špatnej nápad! Pro sebe bych si přála toho partáka. Jako že bych se ob měsíc chodila dívat nebo ve večeru účinkovala pod režii někoho dalšího. Takže „soububeníka“. Ona taková ta jejich nálada měla různé etapy. Já si myslím, že se za těch pět let nezměnila nějak zásadně, ale byly večery, a bylo to teď v Balbínce, které mě znervózňovaly. Ony byly hrozně úspěšné, hrozně veselé, skvěle reagující publikum. Ale já najednou pochopila, že to jsou lidi, který tam třeba chodí protože – a teď to řeknu natvrdo – zadarmo vidí slavné herce. A že je vidí v nedbalkách. A to je blbě. To má být ne přímo profesní, ale širší spolek lidí, kteří se zajímají o tu profesi. Jakmile se z toho začne stávat snobárna. . . Proto se bráním reklamě, protože by to mělo být pro lidi od fochu a pro ty, kteří s nimi nějak cítí.

Plav! Děkuju za rozhovor.

Za Plav! Rozmlouval Josef Šlerka

Margaret Atwoodová: Šťastné konce

John pozná Mary.

A co se stane pak?

Pokud máte zájem o šťastný konec, zkuste A.

A. John a Mary se do sebe zamilují a vezmou se. Oba si najdou bezvadné a lukrativní zaměstnání, jež oběma připadá podnětné, náročné a zároveň uspokojující. Koupí si kouzelný dům. Ceny nemovitostí vzrostou. Když už si mohou dovolit vlastní služku, pořídí si dvě děti, ke kterým velmi přilnou. Z dětí vyrostou slušní lidé. John i Mary vedou spolu podnětný, náročný a zároveň uspokojující sexuální život a těší se ze společnosti bezvadných přátel. Jezdí spolu na skvělé dovolené. Odejdou do důchodu. Věnují se podnětným, náročným a zároveň uspokojujícím koníčkům. Nakonec umřou. Tady příběh končí.

B. Mary se zamiluje do Johna, ale John se nezamiluje do Mary, jen sobecky a rozkošnický využívá jejího těla k vlažnému ukájení svého ega. Chodí za ní do bytu dvakrát týdně a ona mu uvaří večeri, nastojte, ani za pozvání do restaurace mu nestojí, a když dojí, opíchá ji a pak usne, zatímco ona umyje nádobí, aby si o ní nemyslel, že jako nějaká šmudla nechá všechno ušpiněné talíře roztahané po kuchyni, a rty si znovu namaluje rtěnkou, aby vypadala hezky, až se John probudí, jenže když se probere, ani si toho nevšimne, natáhne si ponožky, trenýrky a kalhoty a košili a kravatu a boty, v opačném pořadí, než je ze sebe shodil. Nesvlékne Mary, ona se svléká sama, pokaždé předstírá, že po tom strašně touží, ne že by měla sex tak ráda, to ne, ale chce, aby si to myslel John, protože když to spolu budou dělat dost často, jistě si na ni zvykne, postupně se na ní stane

Autoerotika

Pro normálně stavěného muže je naprosto nemožné, aby sám na sobě praktikoval erotické dráždění, lidově nazývané „kouření“, ledaže by mu právě autobus rozdrtil páteř, jenže pak obvykle myslí na jiné věci.

Housenky

Když nadejde čas, utká si housenka kolem sebe kokon a stane se burákem.

Skromnost (příkladná)

Jediným živočichem na světě, jenž je jako velbloud schopen překonat cestu pouští bez vody, je velbloudí blecha.

Dítě (zázračné)

Když zázračné dítě dospěje, *neví, co má dělat*.

Rozdíly (rasové)

Vnitřek ženského pohlavního orgánu má *vždycky* krásnou růžovou a perleťovou barvu, ať jde o ženu jakékoliv rasy. Údajné rasové rozdíly se tedy týkají pouze naprosto zanedbatelných rysů.

Housenka

Když nadejde čas, uvidí housenka sešit otevřený na stole, a tak se, šibalka, sama se sebou vsadí, že přeleze přes bílé stránky, a nikdo ji přitom neuvidí, jenže, co naplat, je ji vidět, a nezvedený kluk, který čekal jen na tuto chvíli, prudce zaklapne sešit, pak ho otevře, a vida, je to: z housenky je motýl.

Čápi

98 % čápů již zmizelo ze svých hnízd na alsaských komínech. Následkem této nelítostné turistické pohromy se důmyslní obyvatelé našeho milovaného východního kraje rozhodli nahradit toto přelétavé ptactvo tučňáky. Na fotografiích je to zrovna tak malebné, a nehne se to z komína, zvlášť když se jim pod nohy namaže lepidlo.

Piraně

Piraně z Amazonie jsou neobyčejně žravé drobné ryby. Jestliže do řeky zamořené piraňami spustíte přes okraj člunu ruku, nastane okamžitě děsivá mela. Piraňa, která se tam dostane první, se vrhne na ruku onoho neopatrníka, šlohne mu jeho zlatý prsten a hned ho maže dát někam do frcu, aby si mohla dát pořádně do trumpetů v nějaké nóbl restauraci.

Země

Když se dozvíme, že Země není dokonalá koule, nýbrž že je na pólech lehce zploštělá a na rovníku vydutá, pocítíme pocit hanby, jehož se už nikdy nezbavíme.

Ponorka

Slavná americká atomová ponorka „Nautilus“ je prvním ponorným člunem, kterému se podařilo překonat plavbu kolem světa bez jediného vymoření. Do té doby žádná posádka nedokázala zadržet dech na tak dlouhou dobu.

Vzduch

Velký francouzský chemik Lavoisier (1743–1794) je vědec, jemuž se podařilo přesně určit složení vzduchu. Jednoho hodně větrného dne si namočil prst do rybízové marmelády a zdvihl ho do výšky. Když prozkoumal to, co se nalepilo na marmeládu, mohl konstatovat, že obvyčejný vzduch se skládá z dusíku, z kyslíku a ze slaměných klobouků.

Trychtýř

Jestliže naléváme tekutinu pomocí trychtýře a pečlivě míříme do prostřed dírky v trychtýři, je to přesně tak, jako by tam trychtýř nebyl.

Hygiena

Vzhledem k tomu, že 98,9% ženatých mužů dostane syfilis ze znečištěných záchodových prkének, Hlavní hygienik jim tímto uděluje moudrou radu, aby provozovali kopulaci radši s umyvadly nebo s vanami, ty jsou někdy taky moc pěkné.

Zákony (vědecké)

Podle spojených zákonů gravitace a Lynče každé volně padající tělo padá vertikálně směrem ke středu Země, a pokud mu uvážeme kolem krku smyčku, zarazí se a zhebne.

Maso (syntetické)

Již dnes by bylo technicky možné vyrábět ve velkém množství velmi chutné a velmi výživné maso z odpadových látek petrochemického průmyslu. Toto umělé maso bohužel nekvičí, když se podřezává, a to žádný civilizovaný národ nebude jíst.

Archimédův zákon

Z rozhodnutí pana Machina, ministra námořní plavby, publikovaného v „Journal Officiel“ ze 27. listopadu 1972, bylo nařízeno, aby ve francouzských teritoriálních vodách Středozevního moře od hloubky dvou metrů a níže nadále neplatil Archimédův zákon. Díky tomuto opatření, jež, dá se říci, přichází právě včas, je napříště odvráceno veškeré nebezpečí, že na hladinu vyplave radioaktivní odpad, jenž byl v této oblasti potopen a jenž by mohl vyvolat u milovníků plavání a modrých hloubek jisté celkem vzato nevýznamné nutkání.

Země

Profesor Graziella Delamartine vyvinul moderní a elegantní metodu, jak prokázat, že Země je kulatá. K tomu stačí energicky plivnout do obličeje první osobě, která se nachází od vás na východ. Tato osoba zase plivne energicky do obličeje první osobě, kterou má od sebe na východ, a tak dále. Když po určité delší či kratší době obdržíte plivanec do obličeje přicházející od západu, je to důkaz, že Země je kulatá. Když plivanec neobdržíte, nebo když obdržíte ránu pěstí z východu, je to důkaz, že Země není kulatá a že Galileo si zasloužil, co se mu stalo.

Hodnota (výživná)

Deset kilo kaviáru má hodnotu jednoho bifteku.

Psí ocas (červi)

Kvůli zakořeněné lidové pověře usekávají lidé psům ocas pod záminkou, že v něm žije škodlivý červ, před nímž je třeba psa chránit. Moderní věda prokázala, že červi nejsou v ocase, nýbrž naopak ve psovi (tasemnice, roupi aj.) Ve světle těchto objevů doporučuje Společnost pro ochranu zvířat, aby se v budoucnu radši usekával pes od ocasu, a pes by se vyhazoval, a měli bychom krásný zdravý ocas.

Sebevražda (příjemná)

Jedinec, který se vrhne z Eiffelovy věže (300 metrů), se na krátký okamžik ocitne ve stavu beztíže, což podle odborníků zcela jednoznačně přivodí pocit naprosto nevšední blaženosti. Jedinec, který

s tácy plnými darů, které dala Amerika světu, tak ty byly drahé. Teď zas doufám, že nám Obec přispěje na velký dort, protože chci nechat udělat velký dort jako buben i s paličkami . . .

Plav! Se zpěvákem samopalníkem uprostřed. . .

Hana Kofránková To ne, ale už jsme objednali sólo na bicí. Ty bicí by měly zabírat jeviště, aby se tam už nevešli další interpreti. Tak na to se moc těším. Tak takovou drobnou výpomoc od Obce občas chceme. Ale tam nejsou zášti. Jaké zášti? Naposled jsem zažila zášť, že se Pepík Somr namíchl, že tam jsou víc a víc texty, kde jsou povýtce nemravná slova. Pak ovšem zjistil, že se mu to vlastně líbí. Na začátku večera byl tak nabuzírovanější – a na konci byl poměrně blaženější. Ne každý má tedy k těm hambatým slovům úplně vyjasněný poměr. . . ale zášť jsem nezažila. Vlastně jednou jsme vyhodili jednoho překladatele.

Plav! Bubeníčky ale mají i jiné výstupy – a to jsou ty občasné „šťastné“ překlady, a ty vycházejí u bratra faráře Kukuczky . . .

Hana Kofránková Tak to se časem povedlo. Ale to byla jeho iniciativa. Bratr farář občas vydává takové ty prózy nebo konvoluty básniček malého rozměru, tak tam začal jezdit a slyšel věci, které se mu líbily, tak se vždycky dovolil, jestli může. . . Nevím, kolik toho vydal z Bubeníčků, ale vím, že třeba jeden překlad Andersena, Kadiš (tam je krásná Steklíkova ilustrace) nebo Shakespeary – a krásně.

Plav! Spousta lidí, kteří přišli nově do Balbínky, se ptalo, proč Bubeníčky?

Hana Kofránková Protože tam to začalo. To byla taková zvláštnost. Tam kdysi totiž fungovala jistá Bulvová, která dělala poezii začínajících básníků na scéně. Já se tam jednou došla podívat a zjistila, že ten prostor je bezvadný a že tam jsou lidi, s kterými se jde domluvit. Nevím, co je s tím prostorem teď. Něco se tam stalo, zrekonstruovali to, změnilo to majitele, ale co je zásadní, nejsou tam lidi, s kterými je domluva. Oni nás doslova nepřipustí k rozhovoru. Já nevím, čeho se bojí, ale je to příšerné. Takže my neseme hrdě jméno této hospody, dokonce máme razítko. Klub Gramotných Bubeníčků. No měň to! KGB. Jak se to má vymyslet znova?

Plav! Pak to bylo chvilku v Mánesu.

Hana Kofránková V Mánesu to bylo chvilku. Tam to sedělo třeba pro ten surrealistický večer, ale v zásadě je to studené prostředí.

Plav! A teď je to poslední večer v Balbínce, je to tak?

Hana Kofránková Teď je to poslední večer v Balbínce, protože kromě zjevných výhod (taky jsme tam vydrželi víc než rok) nevýhody pro mě převažují – akustika je prazvláštní; nedá se tam zvládat ruch a je to malé.

Plav! A kde budou příští Bubeníčky?

Hana Kofránková Vikadlo!

Plav! Vykadlo?

Hana Kofránková Vikadlo se píše s měkkým i, protože to znamená Vinohradské kavárenské divadlo. Dokonce nám to sami nabídli. My jsme se tam chodili tak půl roku dívat, viděli jsme tam pár představení a je to příjemný prostor. Je akustický, líp odvětraný, má pěkná světla. Je to udělané na divadlo. Zatím bez výhrad. Ty samozřejmě přijdou později.